

Cím: Két év

A szerző(k) és / vagy előadó(k) neve: Vörös Botond

Intézmény, kar: Magyar Képzőművészeti Egyetem

Szak, specializáció, évfolyam: Grafika szak, Tervezőgrafika szakirány, 4. évfolyam

**Témavezető(k) neve, tudományos fokozata, beosztása: Felsmann Tamás DLA,
egyetemi docens, tervezőgrafika szakirány felelős, általános rektor-helyettes**

A címben említett időtartam az utóbbi két évre utal, mely során alkalmam nyílt a Magyar Képzőművészeti Egyetemhez kapcsolódó események (Nyílt Nap 2012/2013, MalomKörzés kiállítás, Felvételi előkészítő) illetve egy kiállítótér arculatának (Kondor Béla Galéria) tervezésében részt venni. Témámnak azért ezt a projektet választottam, mert jól bemutatja, hogy a feladat nehézsége nem csak az, hogy hosszabb távon megújuló grafikával kell megjeleníteni egy adott intézmény kapcsán, de folyamatosan szem előtt kell tartani az egyetem tradíciója és hagyományai mellett a kortárs művészeti irányzatokat és egyúttal azokra is reflektálni. Ezt a kettősséget igyekeztem továbbvinni a munkáimban is, melyek amellet, hogy állandóan frissültek, ugyanazokhoz a gyökerekhez nyúlnak vissza. Az órákon megszerzett szakelméleti és történeti tudásomat gyakorlatban tudtam kipróbálni azon intézmény falain belül, melynek előadásait látogattam. Próbáltam a feladatok megoldásánál figyelembe venni olyan előképek munkáit, mint Konecsni György, Kemény György vagy Schmal Károly, akik az egyetem hagyományaihoz szervesen kötődnek, és az ő tapasztalataikat beépítve egy új saját nyelvet kialakítani, mely mind üzenetében mind megjelenésében kevés motívumból építkezik, ezáltal lényegretörő. Az elkészült arculatoknak tükröznie kell egyfajta gondolkodásmódot, alapelveket, melyek folytonosságot egyben szerkesztettséget igényelnek. Az arculatok egységének és összhangjának eléréséhez rendszerben kell gondolkodni, valamint a tervezésnél törekedni kell a személyre szabottságra, letisztult formavilágra. Első és legfontosabb feladat az embléma tervezése, mely során mindig szerepet kapott a megjegyezhetőség, egyszerűség, egyediség, annak összekapcsolhatósága gondolatiságával. A felépítésnél előny a könnyű azonosíthatóság és a jövőben az egyéb felületeken történő alkalmazhatóság. Ezek fokozatosan alakultak ki, egyfajta folyamatként, melyhez adott volt a termék, legyen az esemény vagy kiállítótér. Az adott karakterhez kellett megtalálni a megfelelő logó-t vagy emblémát, mely összefogja és irányt mutat az arculatnak. Az embléma kialakításában eltérő dolgok inspirálhatnak. A betűkkel való játék alakította a megjelenést a Felvételi Előkészítő logójának kitalálásakor, melynél a két kezdőbetűből készítettem egy jelet, és a zömök, lényegre törő, minimalista megjelenést egy papírszerű visszahajló ív töri meg, ami az alkotásra, a kreativitásra utal. Szintén a betűk inspiráltak a MalomKörzés című kiállításához készült Művészet Malom logótípiát alkotásakor, mely egyszerre utal a kiállításra mint művészeti eseményre és a hely eredeti funkciójára, így képes ezt a kettősséget feloldva egységet alkotni. Máskor a téma szolgáltatott vizuális megoldást, mint a két Nyílt Nap emblémájának elkészítésekor, hisz maga az esemény a könnyed, fesztelen ismerkedést szolgálja, szemben a mindennapokban zárt egyetemi élettel. Nyílt Nap lehetőség van betekintést nyerni az ott folyó munkába, kérdéseket feltenni, tanárokkal találkozni, amihez

inkább illet a játékos, színes megjelenés, mint a minimalista design, de ugyanúgy szem előtt tartva a tömör jelentéssel bíró grafika létrehozását. Tervezőgrafika szakirány nagy hangsúlyt fektet a plakáttörténeti oktatásra és a kulturális plakátok készítésére. A magyar plakátművészet komoly hagyományra tekint vissza, elég csak megnézni, hogy olyan elismert és híres festők is készítettek plakátot, mint Vaszary János, Fényes Adolf az 1900-as években vagy éppen Rippl-Rónai József és Ferenczy Károly. Jellemző volt ezekre a munkákra a kísérletező grafikusság, művészi látásmódok a grafika nyelvén történő leszűrése. Japán fametszetek vagy kortárs stílusok feldolgozása mind arra utalnak, hogy ez a kísérletező kedv már régóta része a műfajnak. Fontos a szimbólumok meggyőző ereje, melyet így akár emblémaként is felhasználhatunk, mert masszív, szuggesztív jelleggel bírnak. Ezt a karakteres, plakátszerű, erős képiességet akartam megjeleníteni mindkét Nyílt Nappal kapcsolatos arculatnál, és a hozzájuk tartozó kiadványokban. Mind a nyíló ajtó, mind pedig a ceruzába váltó spirál a nyitottságra, befogadásra utal így magukban rejtik az események gondolatiságát és képileg használhatóak emblémaként vagy akár plakátként is. A Nyílt Nappal kapcsolatban fontos dolog volt a rendezvény koncepciójának kialakítása, különböző információk, események, előadások és szakok megfelelő grafikai megjelenítése, térképek szerkesztése, melyek könnyen használhatóak egyben gyorsan átláthatóak minden látogató számára, illetve a szakokhoz tartozó piktogramok egységes kialakítása. Ezen szimbólumok megtervezése megkönnyíti a különböző témák kommunikációját és egy bárki által érthető nyelv vizuális jelképeként működnek a közönség számára. Ilyen sematikus elemeket használtam többek közt a MalomKörzés című kiállítás szekcióinak bemutatására, elkülönítésére, mely struktúráját tekintve hat részből tevődik össze: körforgás, nyersanyag, energia, átalakulás, idő és végtermék, koncepciójában pedig reflektál az épület korábbi rendeltetésére egyben a különböző művészek munkáinak besorolására, mely a fafeldolgozás eredeti munkafázisait foglalja absztrakt rendszerbe. A MalomKörzés a Pest Megyei Múzeumok és a Magyar Képzőművészeti Egyetem együttműködésében létrejött tárlat a 2011/2012-es tanévben készült alkotásokból válogat, bemutatva az Egyetem valamennyi tanszékének munkáját. A Magyar Képzőművészeti Egyetemen tradicionálisan minden tanév szakmai kiállítással zárul. Közös a piktogramok megjelenésében, hogy elvet bármilyen definiáló elemet, az individualitással kapcsolatos dolgok akadályoznák a gyors megértést, mely célból ezek a jelképek létrejöttek. A figuratív ábrázolás a tevékenységre korlátozódik, egy-egy jellemző körvonal elegendő a kifejezéshez, mivel már a régi kultúrákban, mint az egyiptomi, a babiloni, az asszír, a maja vagy a kínai is használtak piktogramokat szavak és gondolatok kommunikálására, így ezek a mindennapok szerves részei lettek. Az útbaigazító

rendszerekkel, térképekkel, ikonokkal hatékonyan lehet irányítani, megfelelő helyre orientálni a tömeget. A grafikai stílusukat igyekeztem mindig a rendeltetéséhez idomulva alakítani, ezzel is kiemelve az egyedi arculatot. Kicsit másképpen, de ez a szerkezeti, konstruktív irányelv volt meghatározó az egyik egyetemi kiállítótér, a Kondor Béla Galéria emblémájának és arculatának elkészítésekor. A galéria 2005-ben a Grafika Tanszék kezdeményezésére jött létre azzal a céllal, hogy bemutassa és népszerűsítse a kortárs hazai és nemzetközi grafikai irányzatokat. Jellemzője, hogy kamara kiállítások rendezésére alkalmas. Figyelembe véve az adottságait a térből indultam ki, hogy egy markáns megjelenést készítsék nem megkerülve Kondor Béla művészetéről alkotott elképzeléseit, hogy egy leredukált, minimalista, ugyanakkor a belső terével összhangban lévő arculat szülessen meg. Munkáiban nagy szerepe volt az erőteljes vonalaknak és a szenvedélyes belső átélésnek, a térben vagy gondolatban való szabad szárnyalásnak. Így fogalmazódott meg bennem az embléma alapgondolata: a tiszta tér. Utalva kompozíciójával a mű és galéria kapcsolatra, az erőteljes fekete vonal meghatározza a teret, és a hozzá harmonizáló betűtípus adja a művet, minden más a befogadóra és a képzeletére van bízva. Látható, hogy a Magyar Képzőművészeti Egyetemnek több rétegű, többféle pozicionáló megjelenést kell végrehajtania évről-évre. Ezek a kampányok mindig változnak, esetleg más típusúak, de az üzenetnek mindig frappánsnak, az átlagostól eltérőnek kell lennie. Az általam készített imázskommunikációk célja a sajátos képi arculat, letisztult világ, egyszerű megjelenés. A szöveg és a jel szimbiózisa, ahol egyik összetevő sem válik dominánssá, hanem egymás hatását erősítik ebben az összetett folyamatban. Megfogalmazódik, hogy legyen megbízható, adjon teret a hagyománynak és annak amit az képvisel, legyen korszerű, egyben modern, és ennek az egységnek kifejezésre kell jutnia minden vizuális megnyilvánuláson. „A szépség? Mi az? A szépség önmagában semmit nem jelent.” (Andy Warhol)